

देवचूयं देवज्ञानं प्रति देवा आगच्छन्ति आगताश्च ते स्वसम्बद्धे कर्मणि एनमवन्ति” भा०

देवहेडन न० हेड-भावे ल्युट् इत० लख डः । देवाना-
मवहेडनरूपे अपराधे “यद्देवा देवहेडनं देवासञ्जमा-
वयम्” यजु० २०।१४

देवहोत्र पु० त्रयोदशे मन्त्रान्तरे योगेश्वररूपस्य हरेशस्य पि-
तरि । त्रयोदशमनूपक्रमे “देवहोत्रस्य तनय उपहृतां
दिवस्यते । योगेश्वरो हरेशो वृहत्यां संविध्यति”
भाग० ८।११।१४

देवहृद् पु० श्रीपर्वतस्यो तीर्थभेदे “श्रीपर्वते महादेवो देव्या
सह महाद्युतिः । न्यवसत् परमप्रीतो ब्रह्मा च
विदशैः सह । तत्र देवहृदे स्नात्वा शुचिः प्रयतमा-
नसः । अश्वमेधमवाप्नोति परां सिद्धिञ्च गच्छति” भा०
व० ८५ अ० । [गयीञ्च शब्दच० ।

देवा स्त्री दिव-अच् । १पद्मचारिण्यां लतायाम् २असनप-
देवाक्रीड पु० देवा आक्रीडन्त्यत्र आ+क्रीड-आधारे षञ्
इत० । १देवोद्याने इन्द्रारामे “देवराजाभ्यनुज्ञातो रत्नैश्च
प्रतिपूजितः । वैनतेयं समारुह्य सहितः सत्यभामया ।
देवाक्रीडं परिक्रामन् पूज्यमानः सुरर्षिभिः । स ददर्श
महाबाहुराक्रीडं वासवस्य च” हरिवं० १२३ अ०

देवागारिक ति० देवागारे नियुक्तः अगारान्तत्वात् ठन् ।
देवागारे परिचरण्यार्थं नियुक्ते ।

देवाची स्त्री देवानञ्जति वेदे वा०नलोपः नाद्रादेशश्च ङीप् ।
१देवान् प्रति गन्त्रां २देवानां पूजिकायां च “देवान्
प्रत्यक्तया कपेति” यास्कोक्तेः देवान् प्रत्यक्ततया साम-
र्थ्यलक्षणायां २कपायाञ्च “य जङ्गवा रुध्वरो देवाच्या
कपा” ऋ० १। १२७।१ “कपा कपयेति” भा०

देवाजीव ति० देवं देवप्रतिमाद्रव्यमाजीवति जीव-अण्
उपस० । (पूजारी) देवले । णिनि देवाजीवोत्पत्त्यत् ।

देवाट ति० देवा अटन्त्यत्र अट-आधारे षञ् । देवगत्या-
धारे पाटलिपुत्रादुत्तरस्यां गङ्गापारे वत्समाने १हरिह-
रक्षेत्रे “यदा नन्दो शूलपाणिर्गोधनेन पुरस्कृतः । स्थि-
तवान् तद्दिनादेव क्षेत्रं हरिहरात्मकम् । देवानामट-
नाञ्चैव देवाट इति संज्ञितम्” वराहपु० । देवान-
टन्ति अट-अण् उप०स० । देवान् प्रति २गन्तरि ति०

देवातिथि पु० पौरवन्द्यभेदे “ततश्चाक्रोधनस्तस्माद्देवातिथि
रभूत्तुपः” भाग० ६।२२।८

देवातिदेव पु० देवानतिक्रम्य दीव्यति अति+दिव-अच् ।

विष्णौ “देवातिदेवो भगवान् प्रसूतिरंशे हरिर्यस्य
जगत्प्रणेता” हरिवं० १५४ अ० ।

देवात्मन् पु० देव आत्मा यस्य । १अश्वत्यष्टके अश्वत्यष्टके
दृश्यम् कर्म० । २देवस्वरूपे च ।

देवाधिदेव पु० देवानामधिदेवः । १सर्वेश्वरे परमेश्वरे २म-
हादेवे च ३जिनदेवभेदे हेमच० ।

देवाधिप पु० देवानामधिपः । १सर्वनियन्त्रि परमेश्वरे २द्वा-
परयुगीयन्द्यभेदे स च निकुम्भासुरांशात् द्वापरे भूमौ-
ववततार यथाह भा०आ० ६७ अ० “निकुम्भादजितः संख्ये
महामतिरजायत । भूमौ भूमिपतिश्चेष्टो देवाधिप
इति स्मृतः” । ३इन्द्रे च “वल्लं वज्रा महादैत्यं शक्रो
देवाधिपः कृतः” भा०उ० ६ अ०

देवानांप्रिय ति० इत० “देवानां प्रिय इति च भूर्खे” वा०
अलुक्स० । १भूर्खे “पशवो हि देवानां प्रीतिं जनयन्ति
इति तेषां प्रियास्तथा च तत्प्रियत्वेन पशुतुल्यता प्रती-
यते इत्यतः पशुवन्भूर्खे इति तदर्थः” तत्त्वबो० । २आगे
पुंस्त्री लिका० ।

देवानीक पु० सावर्णस्य तृतीयमनोः पुत्रभेदे “संवर्त्तनः
सुशर्मा च देवानीकः पुत्रवहः” हरिवं० ७ अ० तत्पु-
त्रोक्तौ । सगरवंश्ये २न्द्यभेदे च “क्षेमधन्वसुतस्त्वासीत्
देवानीकः प्रतापवान्” हरिवं० १५ अ० । इत० । ३देवानां
सैन्ये न० “उग्रं तच्च महानादं देवानीकं महाप्रभम्”
भा०व० २२६ अ० ।

देवानुक्रम पु० वैदिकमन्त्राणां देवताज्ञापनायात्क्रमो यत्र ।
वैदिकमन्त्राणां देवताज्ञापके मन्त्रभेदे । सामान्यतः
छन्दोविशेषाणां देवताभेदाः सर्वानुक्रमणिकायास्तृप्ताः
तच्च देवताशब्दे ३६८२ पु० “गायत्र्या अग्निर्गृहः
सवितेत्यादि” वाक्यम् दर्शितम् ।

देवानुचर ति० देवानुचरति अनु+चर-ट । १देवपञ्चाङ्गा
मिनि विद्याधरादौ उपदेवे “निशम्य देवानुचरस्य वाचं
मनुष्यदेवः पुनरप्युवाच” रघुः । देवानुवायिन् देवानुग
प्रष्टतयोऽप्यत्र ।

देवान्तक पु० इत० । १राक्षसभेदे २दैत्यभेदे च ।

देवभ्यस् न० देवानामभ्य इव दर्शनेन प्रीतिकरम् । १अमृते
हेमच० देवाच्चाटयोऽप्यत्र । देवयोग्यमभ्यः । २देवनेत्रे
द्वार्थं ३कल्पितेऽन्ने च “अनुपाकृतमांसानि देवाच्चानि
हवीषि च” मनुः ।

देवापि पु० पौरवे प्रतीपराजपुत्रे न्दभेदे “प्रतीपस्य